

היום נלמד בעזרת ה':

סוכה דף כה

שבת בתל וכו': מי שנכנסה עליו שבת כשהוא נמצא בתל גבוה י' טפחים או בנזק סלע עמוק י' טפחים, ושטח התל או הנזק הוא מד' אמות ועד בית סאתיים, או שהיה בקמה קצורה, כלומר במקום שקצרו אותו מהתבואה ושיבולות בגובה י' טפחים מקיפות את אותו השטח, מותר לו להלך בשבת בכל מקום התל / הנזק / הקמה, ועוד אלפיים אמה מחוץ להם, לפי שהוא שבת בתוך המחיצות והם נעשו כביתו. אבל אם הם יותר מבית סאתיים אין ההיקף מועיל להם, לפי שהם לא הוקפו לדירה.

מכל הנ"ל מוכח ששיבולים שבקמה יכולות לשמש כמחיצה למרות שהם נעות ונדות ברוח, וזה שלא כדברי רב אחא בר יעקב.

משנה: שלוחי מצווה: ההולכים בדרך מצווה, כגון ההולכים ללמוד תורה / להקביל פני רבו / לפדות שבויים, פטורים מסוכה ואפילו בשעת חנייתם.

גמרא: הגמרא מבארת שאת דין 'העוסק במצווה פטור מן המצווה' לומדים מהפסוק **"וְשִׁנְתֶם לְבַיְתְּךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ"**, שהעוסק במצווה פטור מקריאת שמע.

הכונס (= נושא) את הבתולה או את האלמנה הרי הוא עוסק במצווה, אלא שהכונס את הבתולה טרוד במחשבת בעילה, שמא לא ימצאנה בתולה.

אם נושאי ארונו של יוסף היו: בני ישראל חנו בהר סיני בראש חודש סיון בשנה הראשונה לצאתם מצרים, ונשאר שם עד לשנה השניה בכ' אייר, ואם כן היה להם זמן רב להיטהר עד הפסח (של השנה השניה).

אם מישאל ואלצפן היו: באחד בניסן הוקם המשכן ואז מתו נדב ואביהו שהקטירו אש זרה, ומישאל ואלצפן התעסקו בקבורתם ונטמאו. ואם כן נשאר כמעט שבועיים שבהם יכלו להיטהר עד הפסח.

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור

052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

אלא עסוקין במת מצוה: כלומר התעסקו בו בידיעה שלא יספיקו להיטהר עד הפסח. מכאן שהעוסק במצוה פטור מן המצוה. הגמרא דוחה. הפסוק של פסח מדבר על התעסקות במצוה קודם שהגיעה המצוה האחרת, שלא להמנע ממנה בגלל הפסד המצוה העתידית. אבל הפסוק של ק"ש מדבר על פטור ממצוה (קריאת שמע) בשעה שהיא כבר הגיעה.

מדאמר ליה רחמנא ליחזקאל: הקב"ה אמר ליחזקאל שאפילו שהוא ימית במגפה את מחמד עיניו, שלא יתאבל ואת 'פארך חבוש עליך'. מכאן שכל אבל כן צריך להתאבל ולא לחבוש 'פאר' על ראשו. תפילין נקראו 'פאר' ולכן אין אבל מניח תפילין.

ה"מ צערא דממילא: צער המגיע מסביבת הסוכה כגון ריח לא נעים, זבובים, חום וקור – פוטר משיבת הסוכה, אבל צער פנימי שבלב האדם לא פוטר מסוכה. (נ.ב. כי הצער של האבלות לא קשור לסוכה והתורה לא פטרה אדם ממצוות בגלל צערו, אלא רק בצער שמגיע בגלל מצות הסוכה).

למיחדי = לשמוח. וליכלו = ויאכלו.

ת"ר חתן וכל בני חופה פטורין: דעה זו לא סוברת שהעוסק במצוה פטור מהמצוה, ולכן חייבים בקריאת שמע כי היא קצרה ויכולים לכוין בה, מה שאין כן בתפילה שאינם יכולים לכוין דעתם זמן ארוך. ופטורים מתפילין כי בחתונה מצוייה שכרות וקלות ראש.